

ශ්‍රී ලංකාවේ පරිගණක සාක්ෂරතාවය

එල්.ජී.පී. පෙරේරා¹

සංක්ෂේපය

සාමාන්‍යය ජන ජීවිතය තුළ විද්‍යුත් හා ඉලෙක්ට්‍රොනික මාධ්‍යයන් මෙම යුගය වනවිට රැකියා, කලා, විනෝදාංශ, ක්‍රීඩා සහ අධ්‍යාපනය වැනි බොහොමයක් ක්ෂේත්‍රයන් සඳහා පරිගණකය නැතිවම බැරි මෙවලමක් බවට පත්ව තිබේ. වර්තමාන ශ්‍රී ලංකාවේ සාක්ෂරතාවය 26.8%ක් වේ. 2010 වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ පරිගණක සාක්ෂරතාවය 20%ක පමණ පහළ අගයක් සංඛ්‍යාත්මකව මෙසේ දැක්විය හැකි වෙතත් ප්‍රායෝගික මට්ටමින් සලකා බැලීමේදී පරිගණක භාවිතය මෙන්ම පරිගණක අධ්‍යාපනයද නාගරික ප්‍රදේශ වලටම සීමාවී ඇති ආකාරය නිරීක්ෂණය කළ හැකිය. විදේශාධාර ව්‍යාපෘතීන් යටතේ, බොහෝ පාසල් වලට පරිගණක හෝ පරිගණක විද්‍යාගාර ලබාදී තිබුණත් එමගින් සාධනීය සේවයක් ඉටු වන්නේද? එම පරිගණකාගාර මගින් සාධනීය සේවයක් ලබා ගැනීමට නම් ක්‍රියාත්මක කළ යුතු ක්‍රමවේදයන් කවරේද? යන්න විමසාබැලිය යුතුය. මෙම අධ්‍යයනය සඳහා ද්විතීක දත්ත භාවිතා කළ අතර ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් දත්ත ලබාගන්නා ලදී. එමෙන්ම ප්‍රමාණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණ ක්‍රම දත්ත විශ්ලේෂණ සඳහා භාවිතා කරන ලදී.

පරිගණක සාක්ෂරතාවය හා පරිගණක දැනුම ගැන සැලකීමේදී පාසැල් සිසුන්ගේ පරිගණක අධ්‍යාපනය, උසස් අධ්‍යාපනයේදී, රැකියා කටයුතු සඳහා මෙන්ම වැඩිහිටි අධ්‍යාපනය තුළ පරිගණක භාවිතය වැනි ක්ෂේත්‍ර සමුදායක් සැලකිය යුතු වන අතර මෙම ලිපියෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ පරිගණක සාක්ෂරතාවය පිළිබඳව අවධානය යොමු කෙරිණි.

මුඛ්‍ය පද : පරිගණක සාක්ෂරතාව, නොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණය, ශ්‍රී ලංකාව

හැඳින්වීම

පරිගණක සාක්ෂරතාව යනු පරිගණක හා තාක්ෂණය පිළිබඳ දැනුම හා ඒවා කාර්යක්ෂමව භාවිතා කිරීමේ හැකියාවයි. පරිගණක ක්‍රමයට හෝ පරිගණක හා සම්බන්ධ වෙනත් මෘදුකාංග (Application) භාවිතා කිරීමේදී පුද්ගලයෙකුට එම කාර්යය කරවීමේ හැකියා මට්ටම් ලෙසද මෙය හඳුන්වයි. පරිගණක සාක්ෂරතාවයේ තවත් වැදගත් අංශයක් වන්නේ පරිගණක ක්‍රියාත්මක වන්නේ

¹ආර්ථිකවිද්‍යා අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය. gdinusha.perera@gmail.com

කෙසේ ද යන්න දැන සිටීමයි. 2005 දී මූලික පරිගණක හැකියාව පැවතීම දියුණු රටවල සැලකිය යුතු ලක්ෂණයක් වූ අතර 2005 වසරේදී පරිගණක අධ්‍යාපනය දියුණු කිරීමට වැදගත් පියවර කිහිපයක් ගන්නා ලදී. සෑම පාසලකටම පරිගණක විද්‍යාගාරයක් ලබාදීම සඳහා ආණ්ඩුව පියවර ගත්තේ මීට වසර කිහිපයකට පෙර ය. ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය හා පරිගණක අධ්‍යාපනය අනාගත ලෝකය ජයගත හැකි ප්‍රධාන මෙවලම් දෙක වේ. ඒ අනුව විදේශ ආධාර හා විදේශීය උපදේශන ද යොදා ගනිමින් මේ අංශ දෙක දියුණු කිරීමට පියවර ගෙන ඇත. අද වන විට ගුරුවරුන් විදේශවලට යවා ඒ සම්බන්ධයෙන් පුහුණුව ද ලබා දී තිබේ. මේ අයුරින් පරිගණක අධ්‍යාපනයේ හා ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයේ විශාල දියුණුවක් දක්නට ලැබී තිබේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ පරිගණක අධ්‍යාපනය ඉතා ශීඝ්‍ර දියුණුවක් ලබයි. එය රටේ සංවර්ධනය පිළිබඳ කදිම සාක්ෂියක් ලෙස පවතී. මෙරට ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ කරා පරිගණක තාක්ෂණය වේගයෙන් ව්‍යාප්ත වෙමින් පවතී. මේ වෙනස ඇති වූයේ 2005 පටන් ය. එදා රටේ පරිගණක සාක්ෂරතාව 4%ක් වූ අතර අද වන විට එය 26.8% දක්වා ඉහළ ගොස් තිබේ. මෙය ඉතා යහපත් තත්ත්වයකි.

පරිගණක උපාධිධාරීන් සඳහා විදේශීය රැකියා වෙළෙඳ පොළ හැම විටම විවෘත ය. ඉන්දියාවේ ඇතැම් ප්‍රාන්ත පරිගණක අධ්‍යාපනයෙන් නිසි ප්‍රයෝජන ගන්නා බව ඉතා පැහැදිලි ය. ශ්‍රී ලංකාවට ද එම තත්වය කරා පැමිණිය හැකිය. පරිගණක ක්ෂේත්‍රයේ නිර්මාණාත්මක හැකියාවන් ඉහළින් ම දක්වන දරුවෝ සෑම පළාතකම සිටිති. ඇතැම් ජාත්‍යන්තර තරගවලදී ලෝකයේ පළමු තැනට පත්වීමට තරම් දක්ෂ දරුවෝද අපේ රටේ සිටිති. ඔවුන් විධිමත් වැඩසටහන් ඔස්සේ ඉදිරියට ගතහොත් අන්තර්ජාතික වශයෙන් අපට ලබා ගතහැකි කීර්තිය ඉමහත් ය. එලෙසම අපට දිනාගත හැකි වෙළෙඳපොළද සුවිශාල ය.

මේ වන විට සෑම පාසලකටම පරිගණක විද්‍යාගාරයක් ලබාදීමේ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක ය. තොරතුරු තාක්ෂණය පිළිබඳ විෂයය උගන්වන පාසල් ද තිබේ. අ.පො.ස. සාමාන්‍ය පෙළ, උසස් පෙළ පමණක් නොව උපාධි, පශ්චාද් උපාධි සඳහා ද පරිගණක විෂය ඇතුළත් කර තිබේ. මේ විෂයයෙන් උපාධි ලබාගැනීම සඳහා විශාල පිරිසක් ඉදිරිපත් වන බවද මෙරට විශ්වවිද්‍යාල දෙස බලන විට පෙනී යයි. එය මෑතක සිට ශ්‍රී ලංකාව ලබන විශාල දියුණුවක් සේ සැලකිය හැකිය.

පාසැල් සිසුන් පරිගණක සාක්ෂරතාවය

අද වන විට පරිගණකාගාර සහිත පාසැල් විශාල සංඛ්‍යාවක් ඇතත්, බොහොමයක් පාසැල් වලට පරිගණකාගාරයක් දැකිය නොහැක. දිවයින පුරා එක ලෙසට පරිගණක සාක්ෂරතාවයක් පවත්වා ගෙන යාමට නම් දිවයිනේ සෑම ප්‍රදේශයකම පාසැල් වලට පරිගණකාගාර ලබා දිය යුතුය. එසේම දැනට පවත්නා පරිගණකාගාර වලින්ද උපරිම ඵල නෙලා ගැනීමට කටයුතු කළ යුතුය.

පවතින පරිගණකාගාර වල උවද අධ්‍යාපනය සඳහා සුදුසු විෂය නිර්දේශයන්, එම විෂය නිර්දේශයන් ඉගැන්වීමට අවශ්‍ය මෘදුකාංග, පරිගණක භාෂා යනාදී හා අන්තර්ජාල පහසුකම් නිසි පරිදි ඇති බවක් දැකිය නොහැකිය. පරිගණක සාක්ෂරතාවය යටතට ගැනෙන්නේද මූලිකව පරිගණකයක් භාවිතා කිරීමේ හැකියාවය. එයට සරලව Ms office හා අන්තර්ජාලය භාවිතා කිරීමේ හැකියාව වුවද සැලකේ. එහෙත් පාසල් අධ්‍යාපනය තුළ පරිගණක ඉගැන්වීම මෙම මූලික දැනුමට පමණක් සීමා නොවිය යුතුමය.

අද වැඩිහිටියන්ට සාපේක්ෂව, තරුණ පරපුර මෙන්ම පාසැල් සිසුන් පවා සිතන්නේ තමන් පරිගණක දැනුම ඇත්තන් ලෙසින්ය. එහෙත් මදක් පරීක්ෂාකරව විමසා බැලූ විට පෙනී යන්නේ අන්තර්ජාලයේ විද්‍යුත් ලිපි, සමාජ ජාල (Facebook, Twitter), Ms word, Ms excel, Ms powerpoint හැරුණු විට ඇත්තේ ඉතා මද දැනුමක් බවය. එම දැනුම උවද මැනවින් නිරීක්ෂණය කිරීමේදී, විධිමත් ආකාරයට ලැබී ඇති බවක් හෝ ලබා ගෙන ඇති බවක් නොපෙනේ. ලිපියක ජේළි කිහිපයක් යතුරුලියනය කිරීමේදී පවා යතුරුපුවරුවේ අකුරු ඇති තැන් සොයනුද දැකිය හැකිවේ. බොහෝ විට ජංගම දුරකථන වල ස්පර්ශයෙන් යතුරු ලියනය කිරීමට පුරුදුවී සිටීමද මෙයට එක හේතුවක් වේ. පාසැල් පරිගණකාගාර අතරින් අන්තර්ජාල පහසුකම් ඇති ප්‍රමාණයද 7%ක් පමණය. තොරතුරු තාක්ෂණය ඉගැන්වීමට නම් අන්තර්ජාල පහසුකම් තිබිය යුතු වෙනවා මෙන්ම, අන්තර්ජාල භාවිතයේ අනිටු බලපෑම් වැලැක්වීමට ද පියවර ගත යුතුවෙයි. අන්තර්ජාල භාවිතයේ හොඳ මෙන්ම නරක ප්‍රතිඵල පිළිබඳවද පාඩම් මාලා තුළින්ම සිසුන් දැනුවත් කරවීමේ හැකියාව තිබේ. ජාල කරණය කළ පරිගණක පද්ධති තුළ සිසුන්ට වෙන් වෙන් වශයෙන් භාවිත නාම ලබාදීමෙන් පාසැල් කාල පරිච්ඡේද තුළදී අන්තර්ජාලය සිසුන් විසින් අනිසි ලෙස භාවිතා කිරීමේ පියවර ගත හැකිය.

පසු ගිය කල වකවානුවේ තොරතුරු තාක්ෂණය ශ්‍රී ලංකාව තුළ පුළුල් ලෙස ව්‍යාප්ත කිරීමට තරමක බාධාවක් වූයේ සාමාන්‍යය ජනයාගේ මෙන්ම සිසුන්ගේද භාෂා දැනුමයි. බොහෝ විට ඉංග්‍රීසි භාෂා ගුරුවරුන් පරිගණක ගුරුවරුන් ලෙස කටයුතු කිරීමටද මෙය හේතුවක් වන්නට ඇතැයි අනුමාන කළ හැකිය. මේ වන විට යුනිකේත ක්‍රමයෙන් සිංහල මෙන්ම දෙමළ භාෂාවන්ද අන්තර්ජාලයට එක්වී ඇති නමුත් තවමත් සිංහල පරිගණක අක්ෂර මෙන්ම සිංහල යුනිකේත භාවිතා කරන්නේද අඩු ප්‍රමාණයකි. මේ පිළිබඳ දැනුමද පාඩම් මාලාවන්ට එක් කළ යුතුමය.

මේ කරුණු පිළිබඳව සලකා බැලීමේදී පරිගණක අධ්‍යාපනයේදී සාධනීය සේවයක් ඉටු කළ හැකි ගුරුවරුන්ගේ සේවය අත්‍යවශ්‍ය වේ. බොහෝවිට පාසැල් වල පරිගණක අධ්‍යාපනයෙහි නිරත වන්නේ විධිමත් පරිගණක අධ්‍යාපනයක් ලැබූ ගුරුවරුන්ද නොවේ. බොහෝ විට වෙනත් විෂයක් සඳහා සුදුසු කම් ලැබූ ගුරුවරයෙකි. විටෙක ඉංග්‍රීසි භාෂාව සඳහා සුදුසුකම් ගුරුවරයෙකි. නියමිත විෂය

නිර්දේශයන් ඉගැන්වීම සඳහා මනාව පුහුණුව ලැබූ, එසේම අන්තර්ජාල හා ජාල පද්ධති පිළිබඳවද අවබෝධයක් ඇති ගුරුවරුන් අවශ්‍යයම වේ.

පාසල් සිසු සිසුවියන්ගේ පරිගණක දැනුම වර්ධනය කිරීම සඳහා පාර්ශවයන් තුනක් දායක විය යුතුවේ. එනම් ළමයා, දෙමව්පියන් සහ පාසල් ගුරුවහවතුන් ය. මෙම පාර්ශවයන්ගේ අන්තෝන්‍ය සම්බන්ධය මගින් ළමයාගේ පරිගණක දැනුම ඉදිරියට ගෙනයාමට මහත් අත්වැලක් වනු ඇත. එනම් ළමයාගේ පරිගණක දැනුම වර්ධනය වන්නට නම් දෙමව්පියන්ගේ සහ ගුරුවරයාගේ නොමඳ දායකත්වය අත්‍යවශ්‍යය වේ. මෙහිදී දෙමව්පියන් සහ පාසල් ගුරුවරුන් ළමයාට සේවා සපයන්නන් ලෙස හැසිරිය යුතුවේ. එම සේවාවන් ප්‍රයෝජනයට ගෙන ළමයා පාසලේ දී සිදු කරනු ලබන ඉගෙනුම් ක්‍රියාවලියට දායක විය හැකිය. තොරතුරු තාක්ෂණයෙන් සන්නද්ධ සිසු පිරිසක් බිහි කිරීම සඳහා ගත හැකි ක්‍රියා මාර්ගයන් නම්, ළමයා පරිගණක ප්‍රදර්ශන වලට සහ වැඩමුළු වලට සහභාගි කරවීම, පරිගණක භාවිතා කරන රජයේ ආයතන සහ පෞද්ගලික ආයතන වලට ක්ෂේත්‍ර වාරිකා රැගෙන යාම සහ පරිගණක තාක්ෂණය පිළිබඳව ක්‍රමානුකූලව ඉගෙන්වීමයි. එනම් පාසල් වල 6 ශ්‍රේණියේ සිට 13 වසර දක්වා තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණය ඉගෙන්වීම් කටයුතු සිදු කිරීමයි. මෙහිදී ලබන දැනුම උසස් අධ්‍යාපනයට අඩිතාලමක් වේ. පරිගණක තාක්ෂණයෙන් ලියවුණු පොත්පත්/සඟරා පරිශීලනයට අවස්ථාව සැලසීම මෙන්ම එමගින් පරිගණක මගින් කළ හැකි දෑ පිළිබඳව සිතීමටත් ඒ ඔස්සේ විවිධ ක්‍රියාකාරකම් සිදු කිරීමටත් අවස්ථාව සැලසෙයි.

උසස් පෙළ විෂය මාලාවට තොරතුරු තාක්ෂණය හඳුන්වා දීම

වර්තමානයේ තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණය සාමාන්‍යය පෙළ විභාගය සඳහා වෛකල්පිත විෂයක් ලෙස පවතියි. ඇතැම් සිසුන් තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණය වෙනුවට වෙනත් විෂයයන් සඳහා පෙනී සිටියි. නමුත් උසස් පෙළ විෂය මාලාවට සාමාන්‍ය තොරතුරු තාක්ෂණය විෂය හඳුන්වා දීමෙන් සෑම සිසු සිසුවියකටම පරිගණක දැනුම ලබා දීම අපේක්ෂා කෙරේ. ඇතැම් පාසල් වල මෙම විෂය ඉගෙන්වීමේ කටයුතු තවමත් අරඹා නැත. වර්තමානයේ උසස් වැටුපක් සහිත රැකියාවක් ලබා ගැනීමට පරිගණක දැනුම අත්‍යවශ්‍යය වන බව තොරහසකි.

පරිගණක පිළිබඳව දෙමව්පියන්ගේ අල්ප දැනුම

ශ්‍රී ලංකාව වැනි දියුණු වෙමින් පවතින රටවල්වල දෙමව්පියන්ගේ පරිගණක දැනුම දුර්වල තත්වයේ පැවතීම නිසා ළමුන් ඉන් අයුතු ප්‍රයෝජන ගැනීම මෑත කාලීනව දැකිය හැකි මහත් වූ බේදවාචකයකි. මින් මිදීම සඳහා කළයුතු වන්නේ වැඩිහිටියන් සහ දෙමව්පියන් දැනුවත් කිරීම සහ පරිගණකයෙන් ගත හැකි ඉගෙනුම් කටයුතු පිළිබඳව ළමයා දැනුවත් කිරීමයි. එවිට ළමුන්ට පරිගණකය භාවිතයෙන් විවිධ අකටයුතුකම් කිරීම සඳහා අවස්ථාවක් නොලැබෙන අතරම

පරිගණකය භාවිතයෙන් කළහැකි කාර්යයන්/ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳව ළමයාට තේරුම් යනු ඇත.

රැකියාවන් සඳහා අමතර සුදුසුකමක් ලෙස පරිගණක දැනුම

මෑත කාලීනව රැකියා ක්ෂේත්‍රයේ සෑම රැකියාවක් සඳහාම අමතර සුදුසුකමක් ලෙස පරිගණක දැනුම අත්‍යවශ්‍ය වන අතරම පාසලේදී ලබා දෙන අධ්‍යාපනයට අමතරව ප්‍රායෝගික දැනුමෙන් පිරිපුන් පුද්ගලයින් තම ආයතනවලට බඳවා ගැනීම ඔවුන්ගේ අරමුණයි. මෙම ප්‍රවණතාව පෞද්ගලික ආයතන වල මෙන්ම රාජ්‍ය ආයතනවල ද දැකිය හැකිය. මෙම ආයතන ඉංග්‍රීසි දැනුමට අමතරව තොරතුරු තාක්ෂණික(පරිගණක) දැනුම පිළිබඳව විශේෂ අවධානයක් යොමු කරයි. තොරතුරු තාක්ෂණික විෂයන් පිළිබඳව හොඳ දැනුමක් තිබීම රැකියාවක් තෝරා ගැනීමේ දී බෙහෙවින් ප්‍රයෝජනවත් වන අතරම ඉහළ වැටුප් තලයක් සහිත රැකියාවකට මූලික අඩිතාලම වේ. ආයතනයක කාර්යක්ෂමතාවය ඉහළ නැංවීම සඳහා කාර්යාල කටයුතු වලදී ඉතා නිවැරදිතාවයකින් වැඩ කටයුතු සිදු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය මූලික දැනුම තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණ විෂය හැදෑරීමෙන් ඔබට ලැබෙනු ඇත.

වැඩිහිටි පරිගණක සාක්ෂරතාවය

පරිගණක සාක්ෂරතාවය ගැන විමසීමේදී වැඩිහිටි පරිගණක අධ්‍යාපනය කෙරෙහිද යොමු විය යුතුමය. වෙනත් විෂයක් මෙන් නොව, පරිගණක තාක්ෂණය දෙසට නව පරපුර වහා යොමුවන තරමටම වැඩිහිටි එමෙන්ම කාන්තාවන් නව තාක්ෂණයට ඇති බිය නිසාවෙන්දෝ පරිගණකයට සමීප වීමට මැළි කමක් දක්වන බවක් පෙනේ. එහෙත් පරිගණකයේ එදිනෙදා භාවිතයේ අනිසි බලපෑම් වැලැක්වීමට නම් වැඩිහිටියන්, විශේෂයෙන්ම කාන්තාවන්, මව්වරුන් පරිගණක භාවිතය පිළිබඳව දැනුවත් වීම ඉතා වැදගත්ය. ප්‍රාදේශීය පරිගණක මධ්‍යස්ථාන මගින් හෝ වැඩිහිටියන් හා කාන්තාවනටද මූලික පරිගණක දැනුමක් ලබාදීමට කටයුතු කළ හැකිනම් සුදුසු යැයි හැගේ. මේ ආකාරයට විධිමත් පරිගණක අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලියක් සඳහා අදාළ අංශවල ඉහළ සිටම ක්‍රියාත්මක විය යුතු උනන්, තම හැකියාවන් අනුව පාසැල් හා අනිකුත් පරිගණක මධ්‍යස්ථාන ප්‍රධානීන් හා ආචාර්යවරුන් තිබෙන සම්පත් වලින් උපරිම ඵල නෙලා ගැනීමටත්, එසේම අදාළ අංශවල ඉහලම තලයේ සිට මෙම කරුණු පිළිබඳවද අවධානය යොමු කරමින් සුදුසු පරිගණක අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලියක් මෙන්ම සම්පත් බෙදා හැරීමේ හා කළමනාකරණය කිරීමේ පිළිවෙතක්ද ක්‍රියාත්මක කළහැකි නම් ඉතා අගනේය.

මේ කාලය වන විට ලෝකයේ ප්‍රකට ලේඛකයන් පත්‍රකලාවේදීන්ගේ සියලු ලේඛන කටයුතු සිදුවන්නේ පරිගණකය ඔස්සේ ය. ශ්‍රී ලංකාවේ කීර්තිමත් හික්ෂුවක වූ බලංගොඩ ආනන්ද මෙහි හිමියෝ සිය අවසන් කාල පරිච්ඡේදය තුළදී පරිගණක පුහුණුවක් ලැබූහ. ඒ උත්වහන්සේ එහි අගය දන්නා නිසාය.

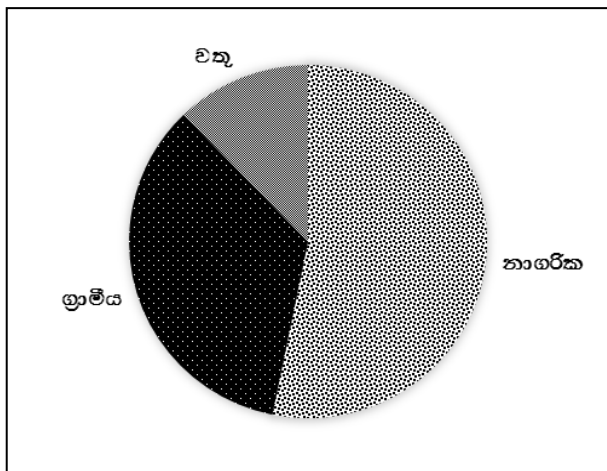
පරිගණකය තුළ මුළු ලෝකයම හකුළවා ඇතැයි කියනු ලැබේ. එහි අනෙක් විස්මය වන්නේ මේ මෙවලම ප්‍රතිභා සම්පන්න මොළ ගෙඩියක් සේ අලුත් දැකැනීමට යෙදවිය හැකි බැවිනි. කුමක් වුව පරිගණකයෙන් තොර ලෝකයක් ගැන සිතාගත නොහැකි ය. ලෝකයේ දියුණු රටවල් පරිගණක අධ්‍යාපනය සඳහා සුවිශේෂ උනන්දුවක් දක්වති. ශ්‍රී ලංකාව යනු මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ ආදායම් ලබන රාජ්‍යයෙකි. අප මෙතැන් සිට ඉහළ ආදායම් ලබන රාජ්‍යයක් වෙත යා යුතුය. ඒ ගමනේදී අවශ්‍යයෙන්ම භාවිත කළ යුතු මෙවලම පරිගණකය යි. ඒ පිළිබඳ විවිධ සුදුසුකම් සපුරා තිබීම අපට ඇති ආයෝජනයක් සේ සැලැකිය හැකි ය.

විශ්ලේෂණය

ශ්‍රී ලංකාවේ අවසන් වරට 2015 පරිගණක සාක්ෂරතා සමීක්ෂණ දත්ත මගින් මෙරට පරිගණක අධ්‍යාපනයේ ප්‍රගතියක් ලබා තිබෙන බව පෙන්නුම් කරයි. මෙම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් 2015 වර්ෂයේ පළමු මාස 6 සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ පරිගණක සාක්ෂරතා සංඛ්‍යා වාර්තාව නිකුත් කර ඇත. මෙම සමීක්ෂණයේ දත්ත රැස් කිරීම 2015 වසරේ මාස 12 තුළදීම පැවැත්වූ අතර, ශ්‍රී ලංකාව පුරා විසිරුණු ගෘහ කාණ්ඩ 25,000ක අවුරුදු 5-69 වයස් කාණ්ඩයේ පුද්ගලයන්ගේ තොරතුරු රැස් කර තිබේ. මෙම සමීක්ෂණය සඳහා පරිගණක සාක්ෂරතාවය ලෙස නිර්වචනය කර ඇත්තේ පරිගණකයක් භාවිත කරමින් කුමක් හෝ කාර්යයක් ඉටු කර ගැනීමට ඇති හැකියාවයි.

මෙම සමීක්ෂණ වාර්තාවට අනුව නාගරික, ග්‍රාමීය හා වතු අංශ අතරින් ඉහළ පරිගණක සාක්ෂරතා අනුපාතය සියයට 39.2 ක් ලෙස නාගරික අංශයෙන් වාර්තාවේ. ග්‍රාමීය හා වතු අංශවල එය පිළිවෙලින් 25.5% ක් සහ 9% ක් ලෙස වාර්තා වන බව එම දෙපාර්තමේන්තුව පෙන්වාදෙයි.

ප්‍රස්තාරය 1: අංශ අනුව පරිගණක සාක්ෂරතාව

මූලාශ්‍රය : ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව(2015)

මෙම සමීක්ෂණය මඟින් ශ්‍රී ලංකාවේ ගෘහ කාණ්ඩවලින් 24.6%කට අවම වශයෙන් එක් පරිගණකයක් හෝ සතු බව හෙළිවී ඇත. මෙරට ගෘහකාණ්ඩ සතු පරිගණකවලින් 67%ක් පමණ සිය පළමු පරිගණකය ලබා ගෙන ඇත්තේ 2010-2014 කාල පරිච්ඡේදය තුළ බවද වාර්තා වී ඇත.

වගුව 1: අංශ අනුව පරිගණක ඇති කුටුම්භ ප්‍රතිශතය

අංශ	Desktop ප්‍රතිශතය					Desktop or Laptop ප්‍රතිශතය		
	2004	2006	2009	2014	2015	2009	2014	2015
ශ්‍රී ලංකාව	3.8	8.2	10.6	16.6	15.4	11.4	22.4	24.6
නාගරික	10.5	17.8	23.6	25.8	23.2	26.3	35.8	42
ග්‍රාමීය	3.1	6.9	9.2	15.3	14.4	9.8	20.4	22
වතු	0.3	1.1	3.1	2.7	3.9	3.3	4.6	5.4

මූලාශ්‍රය: ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව(2015)

එමෙන්ම මෙරට නාගරික අංශයේ මෙන්ම ග්‍රාමීය අංශයේ ද ගෘහකාණ්ඩ 4කින් එක් ගෘහ කාණ්ඩයක් සතුව පරිගණකයක් පවතින බවට සමීක්ෂණයෙන් අනාවරණය වී ඇත. වගු අංක 4.1ට අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ 2009ට සාපේක්ෂව ඩෙස්ක්ටොප් පරිගණකයක් ඇති නිවාස ගණනෙහි 4.8%ක වර්ධනයක් 2015 වන විට පෙන්නුම් කරන අතර එම වසර 6 ඇතුළත ඩෙස්ක්ටොප් හෝ ලැප්ටොප් පරිගණකයක් සතු නිවාස ගණනෙහි 13.2%ක වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරයි. පරිගණක භාවිත නිවාස ගණනෙහි නාගරික අංශයේ 42%ක ඉහල වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරන අතර අඩුම අගයක් වතු අංශයේ වාර්තාවේ. එය 5.4%කි.

වගුව 2: පළාත් අනුව පරිගණක ඇති කුටුම්භ ප්‍රතිශතය

පළාත්	Desktop ප්‍රතිශතය					Desktop or Laptop ප්‍රතිශතය		
	2004	2006	2009	2014	2015	2009	2014	2015
බස්නාහිර	8.4	16.4	19	24.5	23.3	20.7	33	38.7
මධ්‍යම	3.3	6.7	9.7	18	16.1	10.4	23.5	23
දකුණ	2.2	4.9	6.6	16	13.1	7.2	21	20
උතුර	N.A	N.A	N.A	10.8	8.6	N.A	19.5	19
නැගෙනහිර	1.2	3.7	5.8	9.6	8.1	5.9	14.7	12.8

වයඹ	3.1	4.8	6.9	14.5	13.8	7.1	20.1	21.7
උතුරු මැද	1.4	2.7	6.1	7.4	13	6.8	10.1	20.3
ඌව	0.4	2.7	4.6	9.2	6.9	4.9	11.1	10.9
සබරගමුව	2	3.3	7.3	13.7	12.8	7.5	16.6	18.1

මූලාශය : ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව(2015)

ඉහත වගු අංක 2ට අනුව පරිගණක සාක්ෂරතාව වැඩිම පළාත බස්නාහිර පළාත ලෙස 38.7%ක් සහ අඩුම පළාත ඌව පළාත ලෙස 10.9%ක් වාර්තා වී ඇත. එනම් පරිගණකයක් සහිත ගෘහකාණ්ඩ වැඩි වශයෙන් පවතින්නේ බස්නාහිර පළාතේ වන අතර අඩුම සංඛ්‍යාවක් පවතින්නේ ඌව පළාතේ බව ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව පෙන්වාදෙනු ලබයි.

වගුව 3: දිස්ත්‍රික් අනුව පරිගණක සාක්ෂරතා අනුපාතය

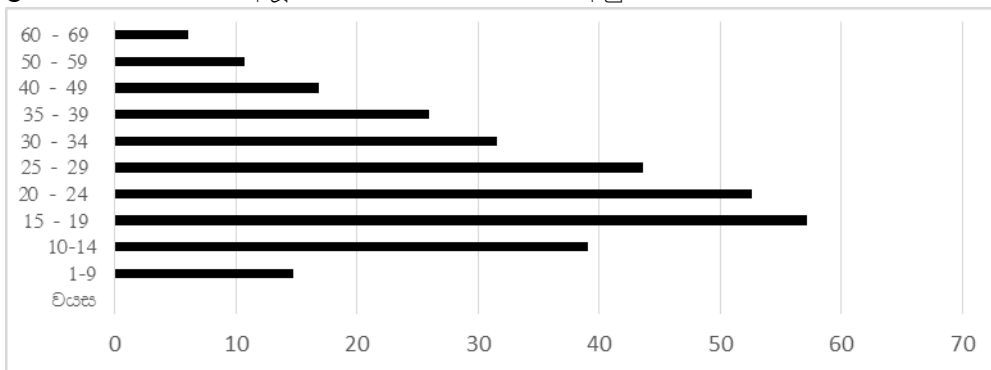
දිස්ත්‍රික්	සාක්ෂරතා අනුපාතය	දිස්ත්‍රික්	සාක්ෂරතා අනුපාතය	දිස්ත්‍රික්	සාක්ෂරතා අනුපාතය
ශ්‍රී ලංකාව	26.8	හම්බන්තොට	28.2	කුරුණෑගල	23.6
කොළඹ	47.1	යාපනය	21.7	පුත්තලම	25.4
ගම්පහ	32.8	මන්නාරම	11.5	අනුරාධපුර	22.3
කළුතර	32.3	වවුනියාව	26.9	පොළොන්නරුව	18.7
නුවර	32	මුලතිව්	8.9	බදුල්ල	15.2
මාතර	25.5	කිලිනොච්චිය	16	මොනරාගල	19.8
නුවරඑළිය	13.2	මඩකලපුව	13.8	රත්නපුර	21.1
ගාල්ල	26.8	අම්පාර	12.1	කෑගල්ල	20.2
මාතර	25.7	ත්‍රිකුණාමලය	12.4		

මූලාශය: ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව(2015)

වගු අංක 3ට අනුව දිස්ත්‍රික්ක වශයෙන් ගත් කළ, වැඩිම අගයක් ගන්නා කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ පරිගණක සාක්ෂරතාවය සියයට 47.1කි. එසේම ගම්පහ, කළුතර සහ මහනුවර යන දිස්ත්‍රික්කවලද පරිගණක සාක්ෂරතාවය 30% ඉක්මවා ඇත. මුලතිව් දිස්ත්‍රික්කයෙන් අඩුම පරිගණක සාක්ෂරතාවය වාර්තා වන අතර, එය 8.9%කි.

2006 සහ 2007 වසර කාලසීමාවේ 162%ක් පමණ වූ මෙරට පරිගණක සාක්ෂරතාව 2015 වසර වනවිට 26.8% දක්වා ඉහළ ගොස් ඇති බව ජනලේඛන සහ සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තු දත්ත මගින් පෙන්නුම් කරයි. එම දෙපාර්තමේන්තුව පරිගණක සාක්ෂරතාව පිළිබඳ නවතම සමීක්ෂණ වාර්තාවක් නිකුත් කරමින් වැඩිදුරටත් සඳහන් කරන්නේ පුරුෂයින්ගේ පරිගණක සාක්ෂරතාව 28.7% ක් ලෙස හඳුනාගෙන ඇති බවයි. එමෙන්ම කාන්තාවන්ගේ පරිගණක සාක්ෂරතාව සියයට 25.1% ක් ලෙස දැක්වේ. එනම් පුරුෂයින්ගේ පරිගණක සාක්ෂරතාවය ස්ත්‍රීන්ගේ පරිගණක සාක්ෂරතාවයට වඩා ඉහළ මට්ටමක ඇති බව තවදුරටත් පෙන්වාදෙයි.

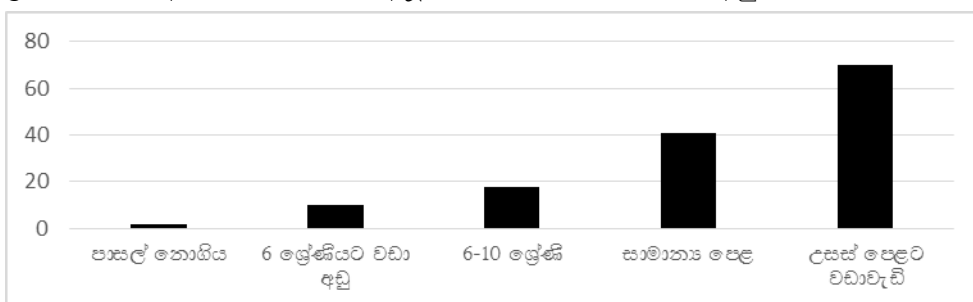
ප්‍රස්තාරය 2: වයස අනුව පරිගණක සාක්ෂරතා අනුපාතය

මූලාශ්‍රය : ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව(2015)

වයස් කාණ්ඩ අනුව පරිගණක සාක්ෂරතාවය සැලකීමේ දී අවුරුදු 15-19 අතර වයස් කාණ්ඩයේ පුද්ගලයින්ගේ පරිගණක සාක්ෂරතාවය ඉහළ අගයක් ගන්නා අතර, එය 57.2%කි. වතු අංක 20 අනුව 60-69ත් අතර වයස් කාණ්ඩයේ අඩුම අනුපාතයක් පෙන්නුම් කරයි. එනම් 6.0%කි. සමස්තයක් වශයෙන් 15-29ත් අතර වයස් කාණ්ඩයේ පුද්ගලයින්ගේ ඉහළ සාක්ෂරතා අනුපාතයක් දැකිය හැකිය.

ප්‍රස්තාරය 3: අධ්‍යාපන තත්වය අනුව පරිගණක සාක්ෂරතා අනුපාතය

මූලාශ්‍රය : ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව(2015)

අධ්‍යාපන මට්ටම් අනුව ජනගහනය සැලකූ විට උසස් පෙළ සමත් හෝ ඊට වැඩි සුදුසුකම් ඇති කාණ්ඩයෙන් වැඩිම සාක්ෂරතා අනුපාතය 70.1%ක් ලෙස වාර්තා වී තිබේ. වගු අංක 4.1ට අනුව පාසල් නොගිය පුද්ගලයන්ගේ පරිගණක සාක්ෂරතා අනුපාතය 1.5%කි. එය වාර්තාවන අඩුම අගයද වේ. 6 ශ්‍රේණිය සමත් පුද්ගලයන්ගේ 10.1%ක්ද, 10 ශ්‍රේණිය සමත් පුද්ගලයන්ගේ 17.8%ක්ද, සාමාන්‍ය පෙළ සමත් පුද්ගලයන්ගේ 40.9%ක්ද වේ.

වගුව 4: වයස් කාණ්ඩ අනුව අන්තර්ජාලය හා විද්‍යුත් ලිපින භාවිතය

වයස් කාණ්ඩය අන්තර්ජාලය (ප්‍රතිශතය) විද්‍යුත් ලිපිනය (ප්‍රතිශතය)

ශ්‍රී ලංකාව	11.8	8.8
5 - 14	4.1	1.7
15 - 19	19.6	12.8
20 - 24	27.2	21.7
25 - 29	25.9	20.8
30 - 34	17.2	13.4
35 - 39	14.3	11.5
40 - 49	9.9	7.9
50 - 59	6.3	4.7
60 - 69	3.3	2.4

මූලාශ්‍රය : ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව(2015)

2015 වසරේ දී අවුරුදු 5-69 ත් අතර ජනගහනයෙන් සෑම පුද්ගලයන් සියදෙනෙකුගෙන් 12 දෙනෙකු අන්තර්ජාලය භාවිතා කර ඇති අතර, සෑම පුද්ගලයන් සියදෙනෙකුගෙන් 9 දෙනෙකු එක් වතාවක් හෝ විද්‍යුත් තැපෑල භාවිතා කර ඇති බව සඳහන් වේ.

එසේම අන්තර්ජාලය සහ ඊ-මේල් භාවිතය පිළිබඳව සැලකීමේදී, ඉහලම ස්ථානය හිමි කර ගෙන ඇත්තේ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයයි. කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ අන්තර්ජාලය භාවිතය, සියයට 27.6ක් වන අතර, ඊ-මේල් භාවිතය 21.2%ක් වන බව පෙනී යයි. රැකියා විසුකිකයන්ගෙන් වැඩිම පරිගණක සාක්ෂරතාවය, අවුරුදු 20-24 වයස් කාණ්ඩයෙන් වාර්තා වන අතර, එය 69.1%ක් වන බව

ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් ආචාර්ය සතරසිංහ මහතා ප්‍රකාශ කරයි.

අන්තර්ජාලය භාවිතය අඩුම දිස්ත්‍රික්කය ලෙස මුලතිව් දිස්ත්‍රික්කය වාර්තාවේ. එය 2.6%කි. වව්නියාව, ගම්පහ, යාපනය, කළුතර, නුවර සහ ගාල්ල කොළඹට පසුව වැඩිම අන්තර්ජාලය භාවිතයක් දැකගත හැකිය. විද්‍යුත් ලිපින භාවිතය පිළිබඳ විමසීමේදී කොළඹට පසුව වැඩිම අගයක් ගම්පහ යාපනය සහ කළුතර දිස්ත්‍රික්ක වලින් වාර්තාවේ.

වගුව: 2.4.6 දිස්ත්‍රික අනුව අන්තර්ජාලය හා විද්‍යුත් ලිපින භාවිතය

දිස්ත්‍රිකය	අන්තර්ජාලය (ප්‍රතිශතය)	විද්‍යුත් ලිපිනය (ප්‍රතිශතය)	දිස්ත්‍රිකය	අන්තර්ජාලය (ප්‍රතිශතය)	විද්‍යුත් ලිපිනය (ප්‍රතිශතය)
ශ්‍රී ලංකාව	11.8	8.8	මුලතිව්	2.6	2.6
කොළඹ	27.6	21.2	කිලිනොච්චිය	5	6.5
ගම්පහ	18.1	13.6	මඩකලපුව	8.2	5.5
කළුතර	13.3	10.5	අම්පාර	6.8	4.4
නුවර	11.5	9.7	ත්‍රිකුණාමලය	6.5	5.6
මාතර	7.8	6	කුරුණෑගල	8.2	6.2
නුවරඑළිය	2.9	3	පුත්තලම	14	8.4
ගාල්ල	10.3	6.8	අනුරාධපුර	8	4.2
මාතර	6.8	5.2	පොළොන්නරුව	4.8	3.8
හම්බන්තොට	6	3.5	බදුල්ල	2.9	2.9
යාපනය	16.9	11.5	මොනරාගල	4.2	2.1
මන්නාරම	9	7.3	රත්නපුර	5.8	5.3
වව්නියාව	18.3	7.4	කෑගල්ල	5.6	4.2

මූලාශ්‍රය : ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව(2015)

සාරාංශය

මෙරට පරිගණක සාක්ෂරතාව පසුගිය වසර 10ක කාලය තුළ 11%ක ඉහළයාමක් පෙන්නුම් කරන බව ඉහත ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව දත්ත පෙන්වාදෙයි. 2006/2007 වසරවල 16.1%ක් වූ පරිගණක සාක්ෂරතාව 2015 වසර වන විට 26.8% ක් දක්වා ඉහළ ගොස් ඇති බව නවතම සමීක්ෂණයෙන් අනාවරණය වේ. නාගරික, ග්‍රාමීය හා වතු අංශ අතරින් වැඩිම පරිගණක

සාක්ෂරතාවක් නාගරික අංශයෙන් පෙන්නුම් කරන අතර ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය සැලකිල්ලට ගත්විට පුරුෂ පක්ෂයේ පරිගණක සාක්ෂරතාව ඉහළ අගයක් ගන්නා බව සඳහන්ය. වයස් කාණ්ඩ සැලකිල්ලට ගැනීමේ දී වැඩිම පරිගණක සාක්ෂරතාවක් පෙන්නුම් කරන්නේ අවුරුදු 15-19 අතර වයස් කාණ්ඩයෙන් වේ. එමෙන්ම මෙරට නාගරික අංශයේ මෙන්ම ග්‍රාමීය අංශයේ ද ගෘහ බාණ්ඩ 4කින් එක් ගෘහ කාණ්ඩයක් සතුව පරිගණකයක් පවතින බව මෙමගින් අනාවරණය වී ඇත. පරිගණකයක් සහිත ගෘහ කාණ්ඩ වැඩි වශයෙන් පවතින්නේ බස්නාහිර පළාතේ වන අතර අඩුම සංඛ්‍යාවක් පවතින්නේ උභව පළාතේ බව ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව තවදුරටත් පෙන්වාදෙයි. අන්තර්ජාලය භාවිත කරන ජනගහණයෙන් වැඩිම ප්‍රතිශතය කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයෙන් සහ අඩුම ප්‍රතිශතය මුලතිව් දිස්ත්‍රික්කයෙන් වාර්තා වී ඇති අතර සෑම පුද්ගලයින් සිය දෙනෙකුගෙන්ම 9 දෙනෙකු එක් වතාවක් හෝ විද්‍යුත් තැපෑල භාවිත කර ඇති බවට අනාවරණය වී ඇත.

සංඛ්‍යාත්මකව මෙසේ දැක්විය හැකි වෙතත් ප්‍රායෝගික මට්ටමින් සලකා බැලීමේදී පරිගණක භාවිතය මෙන්ම පරිගණක අධ්‍යාපනයද නාගරික ප්‍රදේශ වලටම සීමාවී ඇති ආකාරයක් මනාව නිරීක්ෂණය කළ හැකි නමුත් අනාගතයේදී දිනෙන් දින ඉහළ යන පරිගණක සාක්ෂරතාවය පිළිබඳ සැලකීමේදී නගරයේ සේම ගමටද පරිගණක දැනුම ව්‍යාප්ත වෙමින් මීටත් වඩා ඉහළ පරිගණක සාක්ෂරතාවයක් ගනු ඇතැයි පෙනේ එනම් තව වැඩිකල් නොයාම ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහනයෙන් 75%කට පමණ පරිගණක සාක්ෂරතාව ලැබෙන බව පිළිගත හැකිය.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව. (2009), *පරිගණක සාක්ෂරතා සංඛ්‍යාලේඛන වාර්තාව*, 12, ජූනි, 2016 Retrieved From file:///D:/Computer%20Literacy%20artic/BuletinComputerLiteracy_2009.pdf

ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව. (2014), *පරිගණක සාක්ෂරතා සංඛ්‍යාලේඛන වාර්තාව*, 20, ජූනි, 2016 Retrieved From file:///D:/Computer%20Literacy%20artic/BuletinComputerLiteracy.pdf

ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව. (2014), *පරිගණක සාක්ෂරතා සංඛ්‍යාලේඛන වාර්තාව*, 13, ජූනි, 2016 Retrieved From file:///D:/ABSTRACT/NCASSR%202016/ARTI/ComputerLiteracy-2015Q1-Q2-final%20.pdf

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව. (2015), මහ බැංකු වාර්ෂික වාර්තාව, කොළඹ 01, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

ශ්‍රී ලංකා ජාතික අධ්‍යාපන සංගමය. (2007), සියවස් ප්‍රකාශනය iii කාණ්ඩය, අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව, බත්තරමුල්ල.

ගුණරත්න, ආර්. (2009), පාසලට පරිගණක, 10, පෙබරවාරි, 2016 Retrieved From http://digit.lk/old/pasalatapariganaka_march2009

Satharasinghe.A, (2004). *Highlights Map On Computer Literacy*, 10, September, 2016 Retrieved From <http://www.statistics.gov.lk/cls/>